

НЕБО И ЗЕМЉА

"До сада смо посматрали само северно Небо и део Јужног Неба, будући да је систем Сиријуса на Јужном Небу. Ми га видимо целог јер постоји закривљеност ротације земље од $23^{\circ}30'$ коју зовемо еклиптика, те га ми на Северној хемисфери видимо посве добро. Сиријус се не види са Земље у летњим месецима, јер тада нас греје заједно са нашим Сунцем, и то је време које се у Египту звало "Озирис растућих биљака".

И на Јужном Небу такође један систем који садржи Троугао, Крст, Седмицу и Осмицу. Заиста делује импозантно јер очигледно да је теорија о геометријским ликовима на Небу потпуно тачна. Наравно да је тачна, јер и Зодијак почива на уочавању одређених слика, али на принципу поређења са светом животиња. Ликови који су проговорили кроз зодијак су указивали

Овде показујемо нешто друго. Да постоји други начин посматрања који указује на Божанско, а не на животињско, јер се осим доказа да се Небо спустило на Земљу преко симбола 4С, овде доказујем и да се Небо пренело у нашу свест и да Дух који долази са Неба има правилну геометријску структуру. И "Дух Свети сиђе са Неба као ватрени језици и они говораху различите језике.." стоји порука Библије. ***Дух Свети је стигао на свако парче планете Земље, и пао на сваког човека. Он је независан од било које религије посебно, јер Дух Свети делује увек и свуда у сва времена.***

Постојала је некада стара права СРБСКА РЕЛИГИЈА која је имала знање о Богу СРБУ, о Духу Светоме који се препознавао као србска 4С, и имао је знање о УМУ. СРБИ су умовали и како су се где кретали, тако су своја знања несебично остављали свима онима који су желели да их прихвате.

То је и главни разлог због чега сам пронашао тај симбол србска 4С апсолутно на свим континентима. Да имам још више података о појединим земљама, сигурно бих и у свакој земљи нашао присуство овог најчешће коришћеног знака на Земљи.

Небо само показује да постоји математика коју наше Врховно Божанство није никада напустило, и да без обзира на сва уништавања Срба, физички и духовно, и на сва сатирања религијских симбола и књига, ипак је све остало то макар горе физички нетакнуто.

Дотле Сотона не може да дође.

СЕВЕРНО НЕБО

Десну страну ткзв. **Зимске звезде** чине следеће звезде и сазвежђа:

Троугао-звезда **Сириус А** са својим пратиоцем **Сиријусом Б** и сазвежђе **Велики Пас**, звезда **Бетелгез** и сазвежђе **Орион**, звезда **Прокион** и сазвежђе **Мали Пас**,

Крст чине звезде троугла заједно са звездом **Алхена** из сазвежђа **Близанци**

Седмицу или **контралаатинично слово С** чине звезде **Алдебаран** и сазвежђе **Бик** повезане са звездом **Капела** и сазвежђем **Кочијаш**.

Осмицу чини сазвежђе **Орион**.

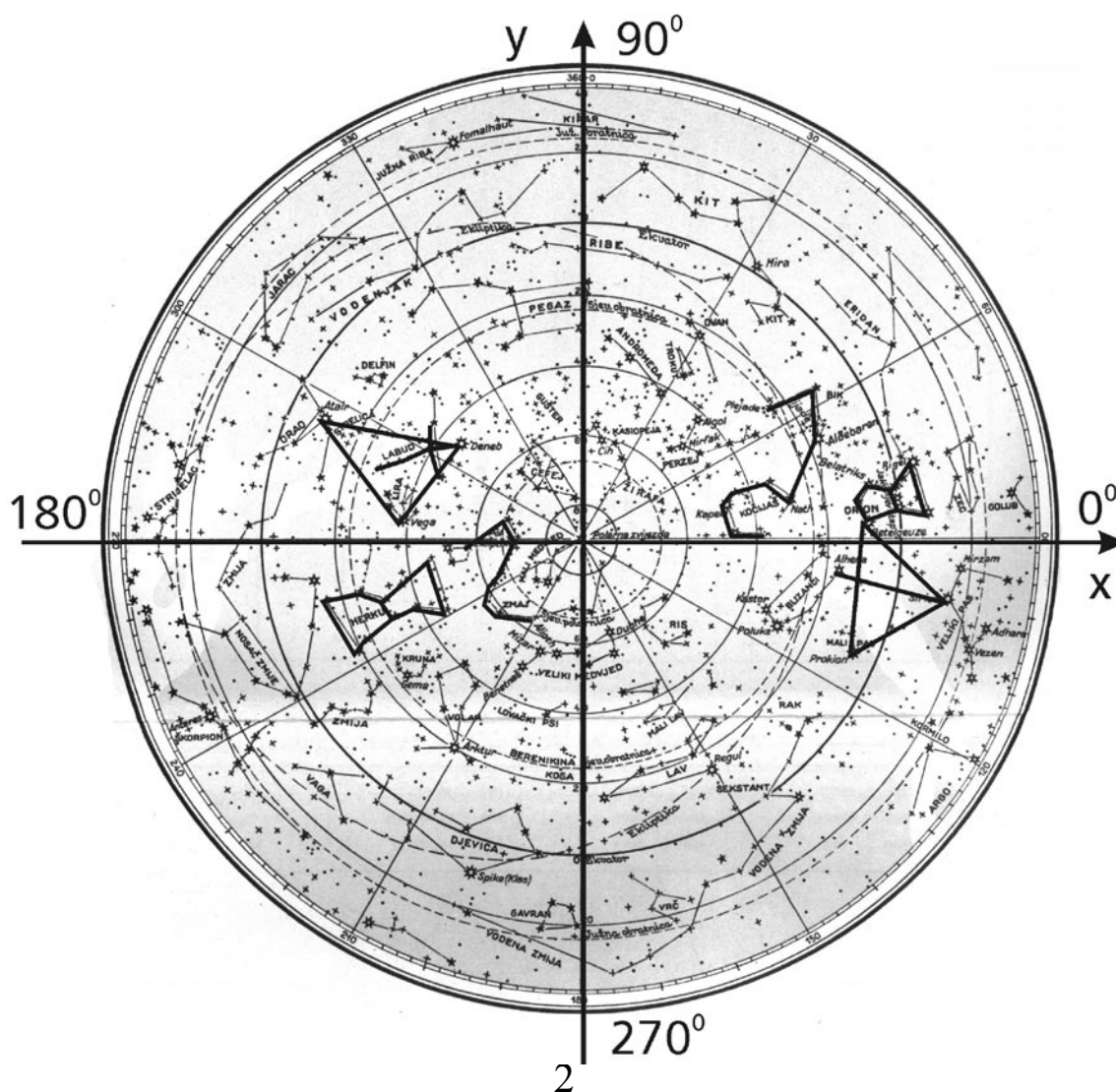
Леву страну слике чине **Летње звезде** које такође имају **Троугао**, **Крст**, **седмицу** и **осмицу**.

Троугао чине звезда **Денеб** и сазвежђе **Лабуд**, звезда **Алтаир** и сазвежђе **Орао**, и звезда **Вега** из сазвежђа **Лира**.

Седмица је сазвежђе Змаја.

Окретање Малог Медведа око своје централне звезде чини на небу појаву КРСТА. Небо као наше стално место боравка је несумњиво по Божанском начелу једна велика сликовница, на коме имамо прилике да преко светлећих објеката које називамо звездама, свакодневно гледамо *правилне геометријске слике*. Показали смо су те слике НАМЕРНЕ, и да имају правилне геометријске облике. Гледање и разумевање тих слика је од почетка овога света била главна читанка и главно упуство за понашање на Земљи. Од момента када је Земља почела да се *прави*, без "бинг-бенга" или "великог праска", отада смо упућени на знање о звездама.

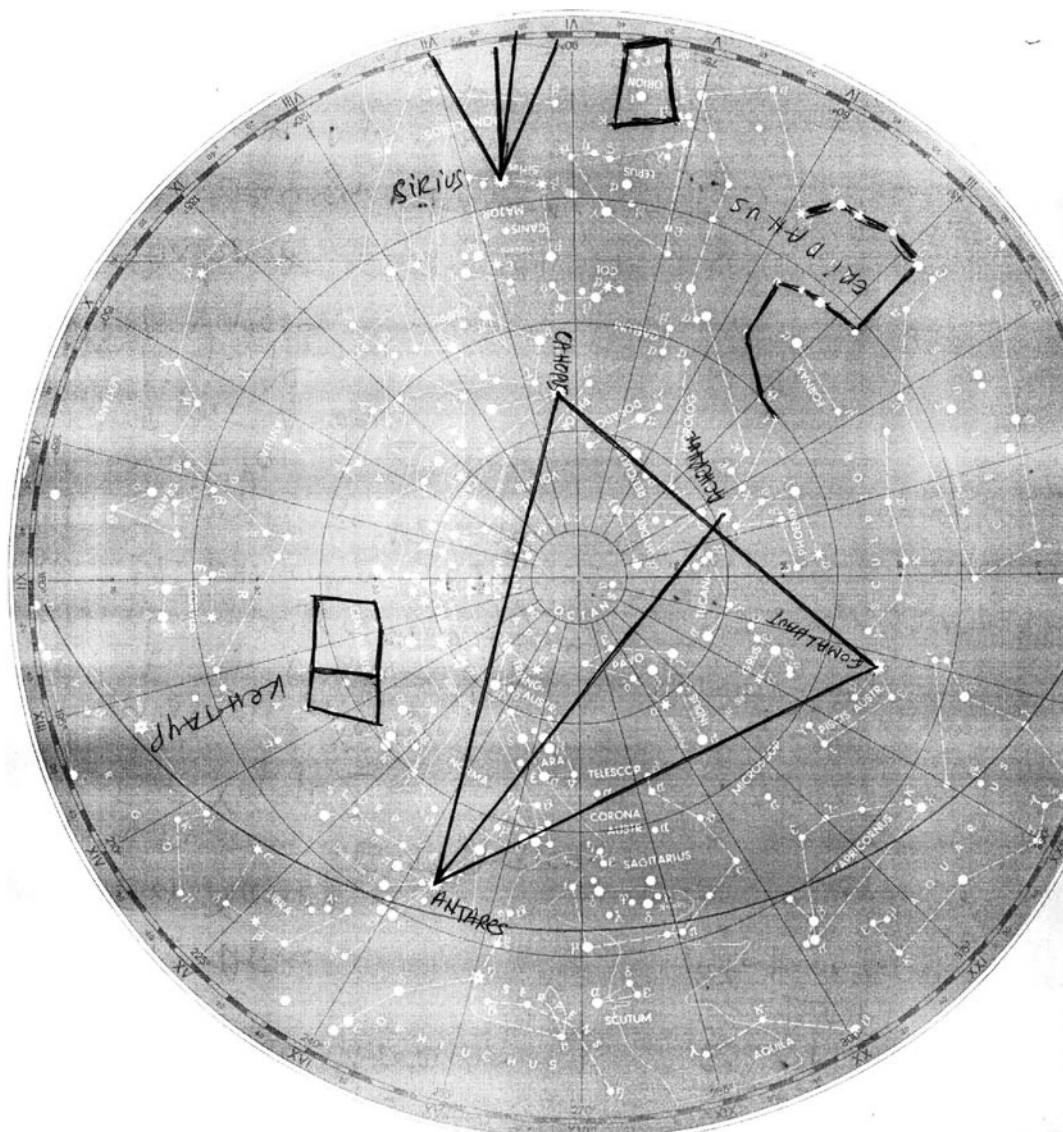
Те слике које смо видели горе на Небу, Бог је спустио на планету Земљу, а основа за то је био **ТРОУГАО** и слике које смо објаснили-**КРСТ**, **СЕДМИЦА** – **С** и **ОСМИЦА**.

Слика Северно Небо са правилним геометријским сликама. Видимо да се под углом од 180° налазе два Троугла, два Крста, две Седмице – контрлатинично слово С и две Осмице.

ЈУЖНО НЕБО

Сада посматрамо Јужно Небо. И на њему видимо следећи распоред звезда:

Слика Јужно Небо

Призор који се види на јужноме небу је заиста величанствен. Огроман Крст стоји над главама становника јужне хемисфере, и то неколико пута већи од наших два крста које ми гледамо. Наравно, и он је у саставу још већег Троугла. Имамо дакле следећу поставку:

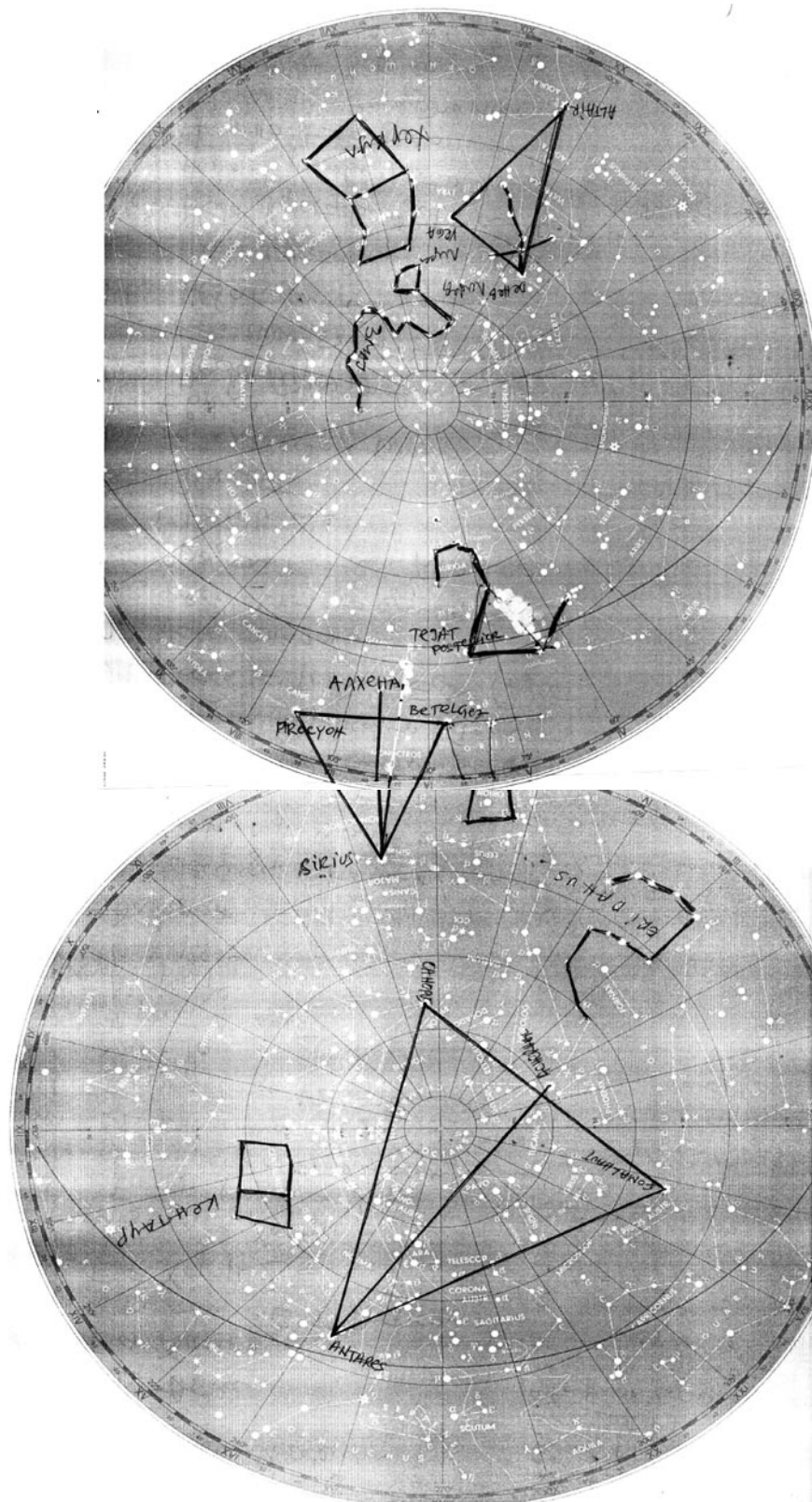
Троугао: звезда *Canopus* – *Канопус* из сазвежђа *Argo*, звезда *Antares* – *Антарес* из сазвежђа *Шкорпија*, и звезда *Fomalhaut* из сазвежђа *Piscis Austr.*

Крст: чине звезде из троугла заједно са звездом *Achernar* из сазвежђа *Еридани*.

Седмица: или контрлатинично слов С је сазвежђе *Еридани*.

Осмица: је сазвежђе *Кентаур*.

СПОЈЕНО СЕВЕРНО И ЈУЖНО НЕБО

Слика Спојено Северно и Јужно Небо

Дакле, теорија о гометријским ликовима апсолутно је показала да је Небо правилне структуре, и да преко те геометријске поставке можемо да и у другим срединама по истом принципу да наступамо.

Сада можемо да сагледавајући сва три система да закључимо следећу чињеницу:

1. да сваки систем садржи по четири (4) геометријске слике и то по један Троугао, један Крст, једну Седмицу или контралатинично слово С и по једну Осмицу.
2. Сва три система укупно садрже дванаест (12) знакова.
3. Број дванаест представља комплетно повезано Небо и чини основу на којој је представљен Зодијак. Тих 12 сазвежђа кроз које Сунце пролази у свом привидном кретању – креће се планета Земља, су формирана на основу спознаје претходне структуре Неба.
4. Тај затворени систем Зодијака је дао основу да се оформи систем за мерење угла, односно круг Зодијака има угао од 360° степени, јер је некада Земља имала ротацију од тачно 360 дана (касније ћемо погледати како је Земља имала ротацију од 360 дана). Сваки пролаз који се мерио у току једне године делио би се са пролазом у току једног дана, тако да је сваки дан за себе ухватио по 1° степен.
5. На основу ове чињенице може се још једном доказати основна поставка математике на Земљи, која је цео систем кругова, броја степени, система троуглова и свега што чини основу данашње геометрије добијена из система Неба.

Сада ћемо још једном да погледамо обједињено Небо.

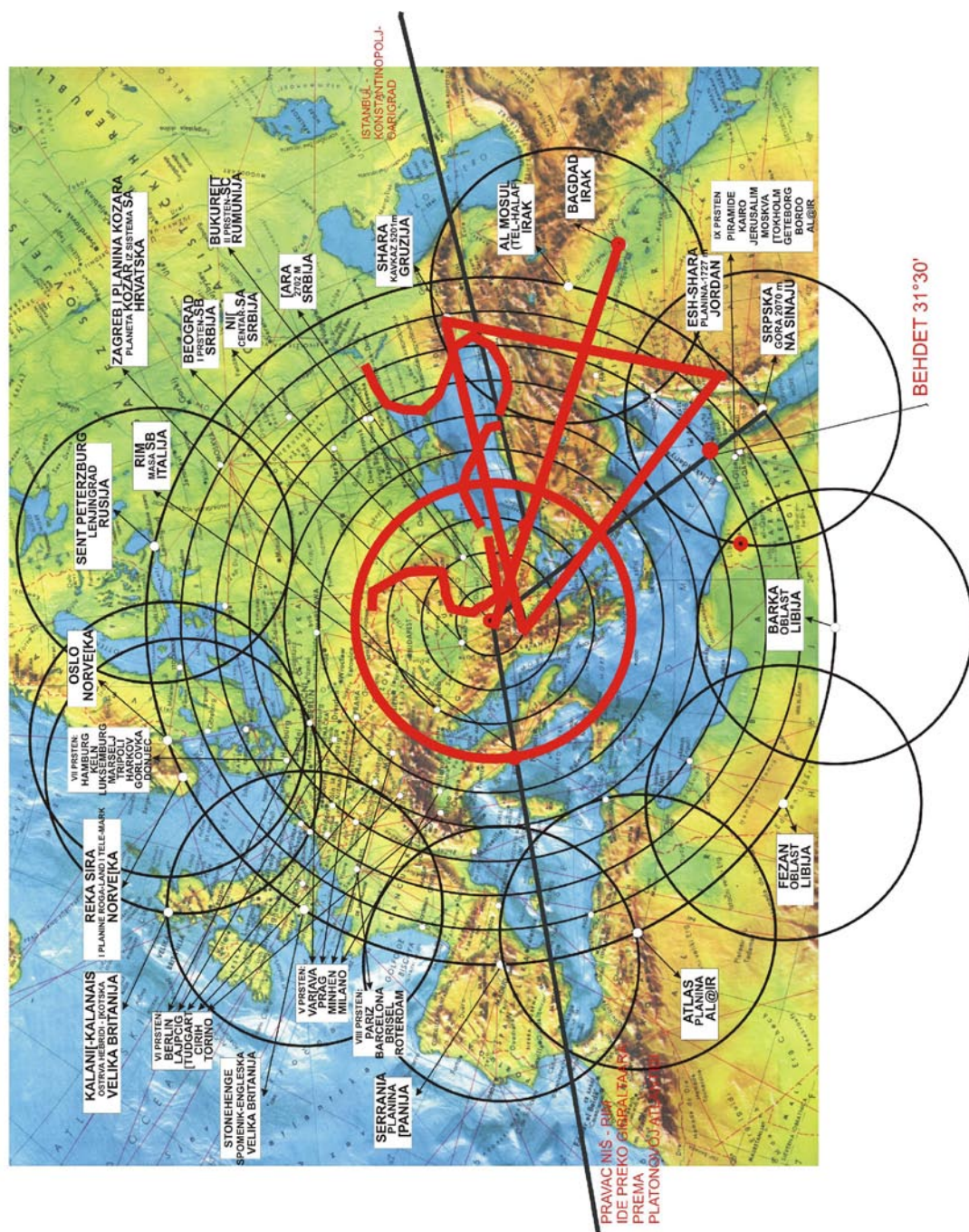
Средишњу позицију заузима звезда Сиријус А и њен систем Велики Пас.

То је још један доказ да звезда Сиријус А чини са правом основу прављења прве Земље звана Равна плоча. Тај систем од дванаест знакова је дао основу за формирање и религијске поставке хришћанства од 12 апостола и тринаестог Исуса који је истовремено и Сунце које пролази кроз Зодијак, али је истовремено и Сиријус Б. Ту је укључена и слика коју сам показао у претходној књизи "Србска 4С – уметност Богова" на страни бр. Види се да је направљена подела по Небу, и слика Богородице која држи малог Исуса на колону је слика која показује "ТАЧКУ ОСЛОНЦА" на Небу. Та "тачка ослонца" је средишна тачка која очигледно даје ослонац целом Небу да постоји над нашим главама. Обратите пажњу да је мали пратиоц – бели патуљак Сиријус Б, једна од најгушћих звезда у Свемиру, и да се понаша скоро као "ЦРНА РУПА". Значи да постоји објективна могућност да је и поставка теорије Стивена Хокинга о црним рупама као потенцијалним ствараоцима Свемира има почетну стабилност.

Ротација од 360 дана имала је своју вредност у дужем временском периоду. Аутор књиге "Светови у судару" Имануел Великовски износи читав низ података да се таква година поштовала у многим земљама до 686. године старе ере. Од те године смо ми прешли на другу годину, и то годину од 365 дана, 12 часова, 54 минута и 4 секунди. Наиме година од 365 дана је имала своју вредност по њему у времену од 1495. године старе ере. Те године је по њему комета Венера имала блиски сусрет са планетом земљом након које је уследила промена полова и ротације Земље. Сунце више није залазило на истоку, него је излазило на истоку.

Овакав застрашујући догађај је оставио превише јаки утицај на Земљу која је од тада почела да се ротира у времену од 360 дана. Значи у том времену од 3600 година унатраг треба тражити нову поставку времена. Касније се десио велики судар Венере и Марса, 23. марта 686. године. Тада је Земља добила додатну нагнутост ротације за неких 2,5 степени.

СРПСКИ ЈЕЗИК - РЕЧ ДОМ

6

Слика коју видимо је моја добро позната мапа. На основу ње смо видели да је она спојила истим троуглом и СУМЕР и ЕГИПАТ и ГРЧКУ.

ЦЕНТАР СПАЈАЊА ЈЕ НИШ И СРБИЈА СА ПРВИМ ПРСТЕНОМ.

Ако пажљиво читамо ЦРВЕНО ОБОЈЕНЕ ГЕОМЕТРИЈСКЕ ЛИКОВЕ МОЖЕМО ДА ЧИТАМО СЛЕДЕЋЕ:

1. ТРОУГАО КОЈИ ЧИНЕ ТРИ ШАР ПЛАНИНЕ ЧИНИ СЛОВО Д.
2. КРУГ КОЈИ ЧИНИ ЧЕТВРТИ ПРСТЕН СА РИМОМ ЈЕ СЛОВО О.
3. СТАРА ПЛАНИНА И КАРПАТИ И ОБАЛА ЦРНОГ МОРА СУ М.

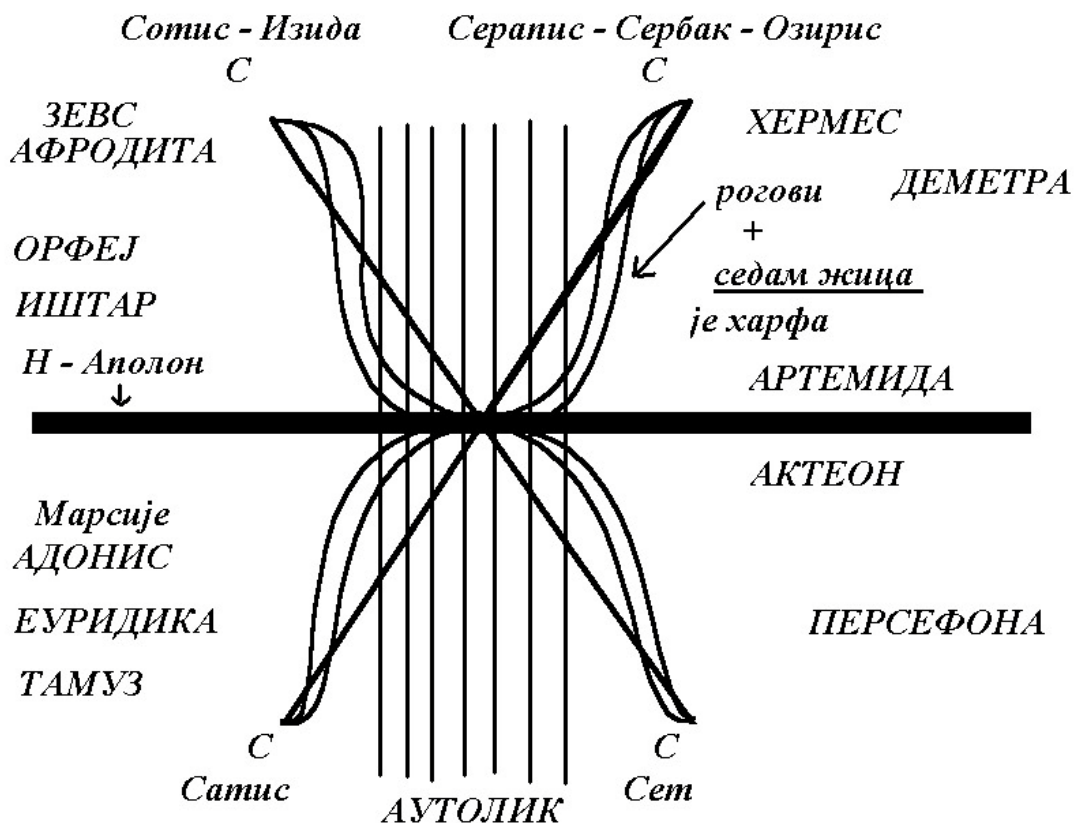
Тако добијамо оно што нас све чини срећним, добили смо реч **ДОМ**.

За кога је тај ДОМ?

Видели смо у мојој трећој књизи "Србска 4С – Уметност Богова" да је формулација симбола србска 4С заправо конструкција ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ.

БОГОВИ КОЈИ СУ ПРАВИЛИ ОВУ ПЛАНЕТУ ЗЕМЉУ СУ ЈЕ ОСМИШЉЕНО НАПРАВИЛИ КАО ДОМ ЗА СВОЈУ ДЕЦУ.

ДА, ЗЕМЉА ЈЕ НАПРАВЉЕНА КАО ШТО СЕ И СВЕТОВИ ПРАВЕ.

Слика Србска 4С као основа формирања ПРВЕ ЗЕМЉЕ РАВНЕ ПЛОЧЕ

Математика о којој непрестано говорим је једин могућност да се и нумерички и геометријски представи заједништво Богова и начин стварања. Ма колико се чинило чудним математика не оставља ни једног момента сумњу у њихов намеран и креативан чин.

Сада када видимо да је реч ДОМ и оптички постављена, као неки радио фар, то можемо да је доведемо у везу са србским 4С на нивоу праве спознаје – СОТИС, СЕРБАК, САТИС и СЕТ.

Тако можемо да линију Ниш – Гебел Сербал заиста представимо као УЗРОК ПОСТАВЉАЊА ПРЕСЕЧНЕ ТАЧКЕ ОД 310300 КАО ПРВИ ГЛАВНИ ПРЕДДИНАСТИЈСКИ ГРАД БЕХДЕТ У ЕГИПТУ.

Значи да је исправност математичког поступка дала нова сазнања о томе како је дошло до тога да се србски језик јави у Египту, не као случајност, већ као чиста намера. Наиме, попис египатских фараона даје управо тај значајни допринос да је језик и Винчанско писмо – Србица била основ комуникације и формула за формирање њиховог писма.

Све ово важи и за Сумер и за Грчку.

Томе у прилог иде и појава србских речи у египатској, сумерској и грчкој астрономији, а везана је управо за звезду Сиријус